
Virtuální klášter aneb ze Zlaté Koruny byla založena nová fundace

Virtuální klášter aneb ze Zlaté Koruny byla založena nová fundace

Studenti [Pedagogické fakulty UK](#) se v rámci semináře ve Zlaté Koruně pustili do edukačního experimentu: zbudovali na louce virtuální klášter a inscenovali v něm ve zrychlené podobě jeden den podle denního režimu mnichů.



Budoucí učitelé dějepisu měli možnost seznámit se v rámci dvoudenního semináře ve Zlaté Koruně s historií cisterciáckého řádu, specifickou architekturou i způsobem života mnichů. V autentickém prostředí bývalého cisterciáckého kláštera zazněly nejprve úvodní přednášky prof. Kateřiny Charvátové a dr. Radky Těšínské Lomičkové, předních odbornic na tuto problematiku.

Snaha prohloubit nejen kvalitu historického poznávání, ale také profesní učiteléské přípravy se stala výzvou k vytvoření i dalších vzdělávacích příležitostí, které by dokázaly obohatit fundované výklady v prostředí památky. Jak upozornil již Henri Bergson, ani jako učitelé bychom neměli podléhat iluzi, že věci známe dostatečně, když o nich dokážeme mluvit: „Známe a chápeme jen to, co jsme schopni do určité míry znovu objevit.“

Právě takovou příležitost seminář studentům nabídl v podobě možnosti vystavět svůj „virtuální klášter“. K nápadu inspiroval tvůrce programu film *Dogville* dánského režiséra Larse von Triera, v němž je příběh zasazen do ateliéru vybaveného jen minimem kulis. Budovy jsou zde naznačeny pouze půdorysnými čarami.



Studenti se tedy po vyslechnutí přednášek odebrali na protější břeh zlatokorunského opatství, aby vybudovali svou virtuální filiaci. Nejprve vytyčili podle vzoru ideálního kláštera půdorys a následně v něm ve zrychlené podobě inscenovali jeden den podle letního denního řádu. Nocovali v dormitářích, sedmkrát zasedli do chóru ke zpěvu gregoriánského chorálu, v kapitulní síni vyslechli kapitolu z Řehole sv. Benedikta, věnovali se studiu náboženských textů i denní práci, stolovali v refektáři apod. Zsvěcenými průvodkyněmi byly i nadále prof. Charvátová a dr. Těšínská Lomičková, které jednotlivé aktivity komentovaly, dokreslovaly historickými paralelami, především však reagovaly na otázky a postřehy studentů samých. Vyvrcholením programu se stala podvečerní návštěva konventního chrámu Nanebevzetí Panny Marie, kde zazněly úryvky z chorálu i Salve Regina, které dodnes běžný den v cisterciáckých komunitách uzavírá.



V závěrečné reflexi studenti uvedli, že takto pojatý program jim pomohl blíže se seznámit s fenoménem cisterciáckého mnišství a kultury. Díky fyzickému zakoušení virtuálního času i prostoru se dosud abstraktní a teoretické představy problematizovaly, probouzel se nový zájem a otázky historického i didaktického rázu.

Experiment se nechtěl obejít bez památky, jejíž ochrana a provoz kladou mnohdy edukaci do cesty tolik omezení, že se pedagogové na exkurze raději nevypraví. Doložil spíše, že cesta k docenění krásy a bohatství památných míst vede přes celou škálu edukačních zkušeností, které zde prožijeme a společně reflektujeme.

Program připravili společně pracovníci Pedagogické fakulty UK a Metodického centra pro vzdělávání v Telči, jehož zřizovatelem je Národní památkový ústav, na základě smluvního partnerství fakulty s Klášterem Zlatá Koruna, který se stal před nedávnem doslova „fakultním klášterem“.